

Sygn. akt IX U 1387/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania B. O. (B. O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne

na skutek odwołania B. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 sierpnia 2018 r. nr (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od ubezpieczonego B. O. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. kwotę 5.400,00 zł (pięć tysięcy czterysta złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1387/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 sierpnia 2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że ubezpieczony B. O. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wskazując, iż na dzień wydania decyzji zadłużenie wynosi łącznie 302.396,78zł, w tym na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od 11/2007r. do 02/2017r. – 137.255,72zł,

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od 04/2008r. do 02/2017r. – 40.895,67zł,

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 12/2007r. do 02/2017r. – 11.092,39zł.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się jej zmiany poprzez ponowne przeanalizowanie wysokości ustalonej do spłaty kwoty w oparciu o przedstawione zarzuty. Ubezpieczony kwestionował zadłużenie za okres przed majem 2008r., gdyż organ rentowy wydał ubezpieczonemu zaświadczenia 27 maja 2008r., że na ten dzień ubezpieczony nie posiada żadnych zaległości względem ZUS. Nadto ubezpieczony stwierdził, że kwoty wskazane w decyzji są zawyżone. Ubezpieczony wskazał również na fakt, że w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania podano inne kwoty niż w zaskarżonej decyzji.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, że wysokość zadłużenia została ustalona na podstawie zaewidencjonowanej na koncie płatnika dokumentacji rozliczeniowej oraz dokonanych przez płatnika wpłat. Na aktualne zadłużenie ubezpieczonego składa się kwota wynikająca z zaskarżonej decyzji oraz prawomocnej decyzji z 16.03.2010r. Nadto organ rentowy wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony od 27 maja 2002r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...).

Organ rentowy 27 maja 2008r. wydał ubezpieczonemu zaświadczenie, że nie posiada zaległości w opłacaniu składek według stanu na 27 maja 2008r.

W wyniku weryfikacji konta ubezpieczonego jako płatnika składek organ rentowy ostateczną decyzją z 16 marca 2010r. określił wysokość zaległości ubezpieczonego z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na łączną kwotę 50.644,54zł za okres od 05/2008r. do 12/2009r.

Następnie ostatecznymi decyzjami z 11 lutego 2011r. oraz z 14 listopada 2014r. organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 27.05.2002r. do 31.05.2004r., od 01.01.2005r. oraz od 01.03.2009r.

Od decyzji z 14.11.2014r. ubezpieczony wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego, a następnie od wyroku tego Sądu apelację do Sądu Apelacyjnego, który wyrokiem z 13.09.2016r. apelację oddalił (sygn.. akt III AUa 1830/15). Następnie ubezpieczony wniósł skargę kasacyjną. Sąd Najwyższy postanowieniem z 10.01.2018. (sygn. akt I UK 97/17) odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W 2018r. roku organ rentowy zawiadomił ubezpieczonego o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 11/2007r. do 02/2017r. (pismo z 27.04.2018r.) W zawiadomieniu tym organ rentowy podał łącznie kwoty zadłużenia za cały okres od 11/2007r., w tym także kwoty ustalone ostateczną decyzją z 16.03.2010r.

Organ rentowy wezwał ubezpieczonego do złożenia pisemnych wyjaśnień, czego ubezpieczony nie uczynił.

W tej sytuacji organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 6 sierpnia 2018r. opisaną na wstępie. W decyzji tej zostały wykazane różnice składek za okres od 05/2008r. do 12/2009r. powstałe w wyniku sporządzonych korekt w związku z uprawomocnieniem się decyzji z 11.02.2011r. oraz z 14.11.2014r. obejmujących odwołującego ubezpieczeniami. Należności te nie były wykazane w decyzji z 16.03.2010r.

Nadto w zaskarżonej decyzji ustalono pozostałe zadłużenie za okresy nie objęte decyzją z 16.03.2010r.

Na dzień 06.08.2018r. zadłużenie ubezpieczonego z tytułu nieopłaconych składek wynosi łącznie 302.396,78zł, w tym na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od 11/2007r. do 02/2017r. – 137.255,72zł,
- ubezpieczenie zdrowotne za okres od 04/2008r. do 02/2017r. – 40.895,67zł,
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 12/2007r. do 02/2017r. – 11.092,39zł.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i dane z nich wynikające uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Ubezpieczony jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, według art.46 ust.1, art. 47 ust. 4, 4a i 4b ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych z 13.10.1998r. (Dz.U. 2019, poz. 300 ze zm.) ma obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, w tym na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe, na ubezpieczenia zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Przepis art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych powierza organom rentowym obowiązek wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wymierzanie odsetek za zwłokę z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych odbywa się według zasad dotyczących składek na ubezpieczenia społeczne.

W sprawie poza sporem pozostawał fakt prowadzenia przez ubezpieczonego działalności gospodarczej w okresie spornym.

Spór w niniejszej sprawie polegał na ustaleniu, czy organ rentowy prawidłowo określił ubezpieczonemu zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i FPiFGŚP.

Zdaniem Sądu, w świetle obowiązujących przepisów i przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, iż organ rentowy właściwie ustalił zadłużenie, o którym mowa powyżej, jak w zaskarżonej decyzji.

Ubezpieczony kwestionował wysokość zadłużenia wskazaną w zaskarżonej decyzji w sposób bardzo ogólnikowy. Nie wykazał w toku postępowania, które ustalone przez organ rentowy kwoty są błędnie wyliczone i w jakiej wysokości. Ubezpieczony, na którym ciąży obowiązek samodzielnego ustalania wysokości składek z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i ich opłacania, nie przedłożył żadnych dowodów na wykazanie, że decyzja organu rentowego jest błędna, że faktycznie składki wskazane w zaskarżonej decyzji ubezpieczony uiszczał.

Natomiast organ rentowy przedstawił szczegółowy wykaz zaległych składek za poszczególne miesiące od 11/2007r. do 02/2017r. i Sąd nie dopatrył się błędów w wyliczeniach organu rentowego.

Nadto organ rentowy precyzyjnie wyjaśnił, jakie zadłużenie zostało uwzględnione w zaskarżonej decyzji.

Niewątpliwie bezzasadne są zastrzeżenia ubezpieczonego, który powoływał się na zaświadczenie organu rentowego z 2008r. o niezaleganiu przez ubezpieczonego w opłacaniu składek, gdy takie zaświadczenie uwzględniało stan konta ubezpieczonego na ten dzień. Natomiast w późniejszym okresie, wskutek wydania prawomocnych decyzji z 16.03.2010r., 11.02.2011r. oraz z 14.11.2014r. organ rentowy dokonał korekt dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych, stąd stan konta ubezpieczonego wykazuje zaległości z tytułu opłacania składek.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 w zw. z §2 pkt 6 w zw. z §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.Dz.U. z 2018, poz. 265) zasądził od ubezpieczonego 5.400zł na rzecz organu rentowego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego uznając, że sprawa o należności z tytułu składek ma charakter najbardziej zbliżony do spraw o charakterze majątkowym, gdy wartość przedmiotu sporu bez odsetek wynosiła 189.244zł (por. postanowienie SN z dnia 2 sierpnia 2011 r., II UZ 28/11, LEX nr 1106738). Sąd uznał przy tym, że wniosek pełnomocnika ubezpieczonego, by nie obciążać ubezpieczonego kosztami zastępstwa procesowego nie jest zasadny, gdyż ubezpieczony w żaden sposób nie wykazał, że faktycznie jest w trudnej sytuacji finansowej, która uzasadniałaby zastosowanie art. 102 kpc.

SSR del. Renata Stańczak